

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Heleny Nutilové a soudců JUDr. Marie Trnkové a Mgr. et Mgr. Bc Petra Jíříka ve věci

navrhovatele: **Obec Žár**
sídlem Žár 30, 374 01 Trhové Sviny
zastoupeného Mgr. Ondřejem Trnkou, LL.M., advokátem
sídlem Nám. Přemysla Otakara II. 123/36, 370 01 České Budějovice

proti
odpůrci: **Městský úřad Trhové Sviny**
sídlem Žižkovo nám. 32, 374 01 Trhové Sviny

o návrhu na zrušení opatření obecné povahy – veřejné vyhlášky Městského úřadu Trhové Sviny ze dne 19. 11. 2020 č. j. MUTS/26121/20/Or, o stanovení místní úpravy provozu na pozemních komunikacích,

takto:

- I. Opatření obecné povahy – veřejná vyhláška Městského úřadu Trhové Sviny č. j. MUTS/26121/20/OR ze dne 19. 11. 2020, o stanovení místní úpravy provozu na pozemních komunikacích na návsi obce Žumberk na místní komunikaci na pozemku parcelního čísla 2583/1 v k. ú. Žumberk u Nových Hradů, **se ruší** dnem právní moci tohoto rozsudku.
- II. Odpůrce **je povinen** zaplatit navrhovateli na náhradu nákladů řízení částku 13 228 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho právního zástupce Mgr. Ondřeje Trnky LL.M.

Odůvodnění:

Vymezení věci a obsahu návrhu

1. Veřejnou vyhláškou odpůrce ze dne 19. 11. 2020 č. j. MUTS/26121/20/Or byla formou opatření obecné povahy stanovena místní úprava provozu na návsi obce Žumberk, na místní komunikaci

na pozemku parc. č. 2583/1 v k. ú. Žumberk u Nových Hradů při umístění svislého a vodorovného značení v rozsahu dle přiložené situace, kdy důvodem navrhovaného umístění svislých a dopravních značek bylo zajištění bezpečnosti a plynulosti silničního provozu na návsi v obci Žumberk. Navrženou úpravou dopravního provozu dojde k zavedení jednosměrného dopravního provozu na návsi v Žumberku s ohledem na využívání prostoru na návsi jako točny linkových autobusů veřejné dopravy a stávající umístění autobusové zastávky. Dále byly v uvedené vyhlášce stanoveny podmínky pro provedení místní úpravy provozu, k realizaci dojde do 30. 4. 2021.

2. Včas podaným návrhem ze dne 22. 12. 2020 se navrhovatel u Krajského soudu v Českých Budějovicích domáhá zrušení tohoto opatření obecné povahy.
3. Navrhovatel v návrhu uvádí, že je vlastníkem pozemku parcelního čísla 2583/1 v k. ú. Žumberk u Nových Hradů a obci Žár. Opatření obecné povahy bylo vydáno na žádost navrhovatele ze dne 30. 7. 2019, ve které navrhovatel předkládal úpravu místního provozu na předmětném území spočívající v zavedení jednosměrného provozu se současným stanovením zákazu zastavení v částech předmětného území za účelem zajištění bezpečného a plynulého provozu na návsi obce Žumberk. Odpůrce po obdržení žádosti nařídil veřejnou vyhláškou ze dne 20. 9. 2019 ústní jednání na 10. 10. 2019, jehož předmětem bylo projednání místní úpravy provozu na uvedeném území. Tohoto jednání se navrhovatel zúčastnil. Další ústní jednání bylo nařizováno na 30. 10. 2019 v kanceláři Policie ČR, Dopravního inspektorátu v Českých Budějovicích, které bylo oznámeno pouze navrhovateli do datové schránky. Navrhovatel se tohoto jednání neúčastnil.
4. Odpůrce vydal dne 22. 11. 2019 návrh opatření obecné povahy pod spisovou značkou DOP/3141/19/Or a č. j. MUTS/29291/19/Or, kterým byla navržena úprava místního provozu na předmětném území, a to konkrétně umístění dopravního značení 1x P2 – Hlavní pozemní komunikace, 1x P4 – Dej přednost v jízdě, 1x B2 – Zákaz vjezdu všech vozidel, 1x B 24a – Zákaz odbočování vpravo, 1x B 24b – Zákaz odbočování vlevo, 1x B28 – Zákaz zastavení, 1x IP 4b – Jednosměrný provoz a 1x IS 5 – Směrová tabule s jiným cílem, s textem Parkoviště 70 m. K vydání tohoto opatření obecné povahy se vyjádřila Policie ČR ve stanovisku ze dne 4. 11. 2019. K tomuto návrhu opatření obecné povahy podala námítky společnost Penzion Marie s. r. o. dne 9. 12. 2019 a rovněž navrhovatel, který nesouhlasil s neosazením dopravní značky Zákaz zastavení B28 do prostoru místní komunikace obce, z boku domu č. p. 24 na pozemku č. parc. 2583/1 v k. ú. Žumberk u Nových Hradů, což není v souladu s návrhem ze dne 21. 8. 2019.
5. Odpůrce vyzval navrhovatele, aby žádost doplnil o listinné důkazy s tím, že pokud nebudou nedostatky žádosti odstraněny, bude řízení podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu zastaveno.
6. Navrhovatel na výzvu reagoval, vyhověl požadavkům odpůrce a doložil vyjádření zpracovatele návrhu.
7. Odpůrce následně dne 13. 7. 2020 vydal návrh opatření obecné povahy pod č. j. MUTS/1629/20/OR, kterým navrhl nové řešení úpravy místního provozu, když navrhl nové umístění dopravního značení, a to konkrétně 1x P2 – Hlavní pozemní komunikace, 1x P4 – Dej přednost v jízdě a 1x B2 – Zákaz vjezdu všech vozidel, 1x B 24a – Zákaz odbočování vpravo, 1x IP 4b – Jednosměrný provoz, 1x IS 5 – Směrová tabule s jiným cílem, s textem Parkoviště 70 m a V 11a zastávka autobusu nebo trolejbusu. Odpůrce v odůvodnění druhého návrhu opatření obecné povahy uvedl, že k úpravě dopravního značení bylo vydáno stanovisko dne 4. 11. 2019, kterým Policie ČR jako dotčený orgán posoudil účelnost navrženého svislého dopravního značení, snížil počet svislých dopravních značek a doplnil vodorovné značení zastávky v ČV 11a. Rovněž k tomuto návrhu podal navrhovatel dne 27. 7. 2020 námítky.
8. Odpůrce následně vydal dne 19. 11. 2020 opatření obecné povahy, kterým byla stanovena místní úprava provozu na návsi obce Žumberk, když konkrétně došlo k umístění svislého dopravního

značení v rozsahu dle přílohy opatření obecné povahy, konkrétně tedy značení 1x P2 – Hlavní pozemní komunikace, 1x P4 – Dej přednost v jízdě a 1x B2 – Zákaz vjezdu všech vozidel, 1x B 24a – Zákaz odbočování vpravo, 1x IP 4b – Jednosměrný provoz, 1x IS 5 – Směrová tabule s jiným cílem, s textem Parkoviště 70 m a V 11a zastávka autobusu nebo trolejbusu. Odpůrce odůvodnil výrok tak, že důvodem pro úpravu dopravního značení je zajištění bezpečnosti a plynulosti silničního provozu na návsí obce Žumberk s cílem zavedení jednosměrného dopravního provozu na návsí. Ve výrokové části opatření byly rovněž stanoveny podmínky pro provedení místní úpravy provozu pod bodem 1 až 8.

9. Navrhovatel má za to, že je legitimován k podání návrhu dle § 101a) s. ř. s., neboť tímto opatřením obecné povahy byl dotčen jak na svých soukromých subjektivních právech, tak na veřejných subjektivních právech. Opatřením obecné povahy došlo k úpravě místního provozu v daném území, jenž je ve vlastnictví navrhovatele a tím bylo zasaženo do jeho vlastnického práva. Úprava místního provozu stanovená opatřením obecné povahy umožňuje trvalé stání třetích osob na dotčeném pozemku, čímž dochází k zamezování přístupu navrhovatele k jiným částem dotčeného pozemku i na přilehlé pozemky, čímž je omezováno jeho vlastnické právo. Navrhovatel byl rovněž dotčen na svých veřejných právech, a to nezákonným postupem při přijímání opatření obecné povahy. Navrhovatel má zájem na tom, aby byla zaručena trvalá průjezdnost na pozemní komunikace navazující na Žumberskou náves, což je zásadní pro dopravní obslužnost nemovitostí k těmto navazujícím přilehlým komunikacím, a to jak v běžném provozu, tak i ve výjimečných situacích.
10. Navrhovatel má za to, že v průběhu přijímání opatření obecné povahy došlo k procesnímu pochybení, jimiž byla zasažena jeho veřejná subjektivní práva.
11. Dále namítá procesní pochybení v souvislosti s ústními jednáními ve věci. Konání prvního ústní jednání bylo oznámeno prostřednictvím veřejné vyhlášky, nicméně v oznámení o konání jednání nebyly řádně označeny všechny osoby, které by mohly být opatřením obecné povahy dotčeny. Navrhovatel se domáhal, aby odpůrce označil okruh dotčených osob, nicméně odpůrce ve sdělení k námitce o vymezení dotčených osob uvedl, že s ohledem na to, že je oznámení o prvním ústním jednání doručováno prostřednictvím veřejné vyhlášky, nejsou neoznačené dotčené osoby zbaveny možnosti se prvního ústního jednání zúčastnit. S tímto postupem odpůrce navrhovatel nesouhlasí, neboť po seznámení se s vyhláškou mohly opomenuté dotčené osoby nabýt dojmu, že se jich věc netýká a považuje sdělení k námitce k vymezení dotčených osob za projev svévole odpůrce.
12. Oznámení druhého ústního jednání trpí rovněž procesními vadami, jelikož jednání bylo oznámeno z řady dotčených osob pouze navrhovateli, a to oznámením o nařízení druhého ústního jednání, které nebylo doručováno prostřednictvím veřejné vyhlášky, nýbrž pouze do datové schránky navrhovatele. Navrhovateli není známo, že by o druhém ústním jednání byl vyhotoven protokol dle § 18 správního řádu. Proto není znám průběh jednání ani závěry, které byly v rámci tohoto jednání přijaty.
13. Navrhovatel dále namítá překročení pravomoci odpůrce a procesní vady výzvy k doplnění. Dle navrhovatele došlo k vážným procesním vadám řízení v důsledku vydání výzvy k doplnění, neboť odpůrce vyzval navrhovatele k doplnění, k předložení podkladů, konkrétně tedy nájemní smlouvy, písemného vyjádření zpracovatele návrhu DIO a plánu investic obce Žár, kdy nedoložení zmíněných podkladů spojil odpůrce s důsledkem zastavení řízení dle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu. Tím překročil své pravomoci v řízení o vydání opatření obecné povahy. Navrhovatel má za to, že řízení o opatření obecné povahy lze zahájit pouze z moci úřední, nejedná se tedy o řízení o žádosti dle § 44 správního řádu, které by odpůrce mohl zastavit způsobem uvedeným v poučení výzvy k doplnění, dle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu, neboť jde o řízení vedené z moci úřední. Navrhovatel poukázal na § 77 odst. 3 zákona o silničním provozu, dle něhož správní orgán je povinen projednat návrh na stanovení místní dopravy

provozu s dotčenými orgány. V daném případě je dotčeným orgánem Policie ČR, která vydala k úpravě místního provozu stanoviska, a to dne 8. 7. 2019 a dne 4. 11. 2019, nicméně žádné z těchto stanovisek se nevyjadřovalo k tzv. konečné úpravě místního provozu navržené druhým návrhem opatření obecné povahy a následně přijaté napadeným opatřením obecné povahy. Úprava místního provozu stanovená napadeným opatřením obecné povahy tedy nebyla dotčeným orgánem Policie ČR řádně projednána.

14. Navrhovatel dále namítá, že se odpůrce řádně nevypořádal s námitkami, kdy zásadní vady vykazuje rozhodnutí odpůrce o námitkách a jeho odůvodnění obsažené v opatření obecné povahy. Navrhovatel podal proti druhému návrhu opatření obecné povahy čtyři námitky, a to ohledně neosazení dopravní značky B28, B2, B24b a proti doplnění vodorovného značení V11 a zastávka autobusu nebo trolejbusu a proti neosazení dopravní značky B28. Podle navrhovatele se odpůrce s těmito jeho námitkami řádně nevypořádal, respektive se s nimi vypořádal zcela formálně, jestliže v napadeném opatření obecné povahy bylo pouze obecně uvedeno, že byly výše uvedené svislé dopravní značky dle námitek 1 – 3 shledány nadbytečnými z hlediska bezpečnosti a plynulosti silničního provozu a nevhodnými s ohledem na starobylý a historicky ceněný ráz obce, což je dle navrhovatele zcela nedostatečné. Má za to, že se odpůrce ke všem námitkám vyjadřuje souhrnně a nezduodňuje zamítnutí každé z námitek zvlášť, což není úměrné závažnosti věci, relevanci rozsahu a detailnosti námitek. Z odůvodnění odpůrce rovněž není seznatelné, proč odpůrce námitky považuje za nedůvodné, jelikož navrhovatel v odůvodnění uvádí pouze obecné fráze a následně polemizuje nad možnostmi zajištění parkování pro klienty Penzionu Marie. V souvislosti s tím navrhovatel odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 Ao 5/2010-168, kterému napadené opatření odporuje.
15. Podle navrhovatele je opatření obecné povahy nepřezkoumatelné, a to s ohledem na jeho vnitřní rozporuplnost a nesrozumitelnost výroku i odůvodnění opatření obecné povahy, z toho důvodu je obtížné vůbec hodnotit obsah opatření obecné povahy v otázce jeho souladu se zákonem. Podle navrhovatele je odůvodnění nepřezkoumatelné, neboť odpůrce dostatečně nezduodňuje výrok opatření obecné povahy, nevyvozuje řádně podklady pro jeho vydání ani úvahy, kterými se při jeho vydávání řídil a dle kterých hodnotil právní předpisy. Odůvodnění opatření obecné povahy je rovněž nepřehledné.
16. Rozporuplné je konstatování odpůrce obsažené na straně 2 až 3 napadeného opatření obecné povahy, že k druhému návrhu opatření bylo vydáno stanovisko dotčeného orgánu, neboť stanovisko, které odpůrce v odůvodnění opatření zmiňuje, bylo vydáno k původnímu – prvnímu návrhu opatření obecné povahy, jehož navrhovaná úprava místního provozu nebyla opatřením obecné povahy nakonec přijata. Rovněž odpůrce opomněl uvést, zda se dotčený orgán vyjádřil k navržené úpravě místního provozu kladně či záporně, co ze stanoviska vyplývalo a zda se odpůrce stanoviskem řídil. Nebyl pořízen ani protokol z druhého ústního jednání, ze kterého by bylo patrné, že dotčený orgán konečnou úpravu místního provozu skutečně projednal. Nepřezkoumatelným rovněž činí opatření obecné povahy i skutečnost, že odpůrce vedl řízení o vydání opatření obecné povahy jako řízení o žádosti, což vyplývá z chybného poučení uvedeného ve výzvě k doplnění učiněné odpůrcem ohledně doložení podkladů. Nesrozumitelné je rovněž i rozhodnutí o námitkách obsažené na straně 5 a následujících opatření obecné povahy, kterým odpůrce zamítá námitky, které však nebyly podány proti druhému návrhu opatření obecné povahy, nýbrž proti úpravě provozu na místní komunikaci navržené prvním návrhem, která nakonec nebyla opatřením obecné povahy stanovena. Odpůrce se podle navrhovatele neměl těmito námitkami vůbec zabývat, jelikož tyto proti druhému návrhu opatření vůbec podány nebyly.
17. Nepřezkoumatelným je rovněž z důvodu jeho nesrozumitelnosti i odůvodnění zamítnutí námitek navrhovatele proti druhému návrhu opatření obecné povahy, kdy z odůvodnění není seznatelné, z jakého důvodu odpůrce námitky navrhovatele zamítnul a rovněž je v něm uvedena řada nesrozumitelných a s námitkami nesouvisejících tvrzení.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. K.

18. Navrhovatel má za to, že obsah opatření obecné povahy je nezákonný, a to z důvodu, že způsob jakým byl upraven místní provoz, nezajišťuje tvrzený účel vydání opatření obecné povahy, kterým je zajištění bezpečnosti a plynulosti provozu. V daném případě bylo v řízení vydáno opatření, které se zcela míjí s účelem opatření obecné povahy, tedy bezpečnosti a plynulosti provozu a naopak zavádí úpravu, která nedůvodně preferuje zájmy jednoho subjektu oproti zájmům veřejným a soukromým většího počtu osob, navíc přitom vychází z chybných východisek a zcela nedostatečných podkladů.
19. Navrhovatel rovněž zpochybňuje úpravu místního provozu s ohledem na jeho proporcionalitu, neboť má za to, že přijetím uvedeného opatření nebyla zajištěna bezpečnost a plynulost provozu. Závěrem v návrhu uzavírá, že obsah opatření obecné povahy je nepřezkoumatelný, a to pro nesrozumitelnost jeho výroku i odůvodnění a pro nedostatek důvodů, kdy obsah opatření obecné povahy je nezákonný. Dle názoru navrhovatele je opatření obecné povahy neproporcionální, jelikož nedostalo svému cíli a účelu, jímž mělo být zajištění bezpečnosti a plynulosti provozu. Proto považuje nadále navrhovatel řešení navrhované v jeho žádosti za věcně vhodnější a veřejný zájem lépe reflektující, než řešení přijaté odpůrcem opatřením obecné povahy. Navrhovatelem je proto navrhováno, aby opatření obecné povahy bylo dnem právní moci tohoto rozsudku zrušeno.

Vyjádření odpůrce k návrhu

20. Odpůrce k výzvě soudu předložil správní spis a písemné vyjádření k návrhu, v němž popsal dosavadní průběh řízení a odůvodnění zamítnutí námitek navrhovatele. Má za to, že v daném případě se jedná o řízení zahájené na základě žádosti ve smyslu § 44 správního řádu, která byla podnětem k zahájení celé věci. Nesouhlasí s tím, že se jedná o řízení zahájené z moci úřední. Správní orgán určil účastníky dle § 27 správního řádu, kdy byly pozvány k jednání konaném dne 10. 10. 2019 osoby s vlastnickými nebo jinými věcnými právy. V průběhu jednání bylo zjištěno, že tito účastníci vyjadřují pouze svůj hlučný a hádavý názor na nelegálně osazené dopravní značení a jinak, že nejsou dotčeni ve svých právech nebo povinnostech, kromě Penzionu Marie s. r. o. Proto tito účastníci na druhé ústní jednání dne 30. 10. 2019, svolané za účelem konfrontace názorů obce Žár a dotčeného orgánu Policie ČR, Dopravního inspektorátu České Budějovice, přizvání nebyli. Druhé ústní jednání bylo konáno v rámci urychlení věci na Krajském ředitelství Policie jihočeského kraje v Českých Budějovicích, kdy písemné stanovisko ze dne 4. 11. 2019 mělo tento protokol nahradit. Odpůrce má za to, že úprava místního provozu byla s dotčeným orgánem Policie ČR řádně projednána. Dále připustil, že správní orgán je povinen o každém svém úkonu sepsat protokol, což v tomto případě není, ale výstupem je návrh opatření obecné povahy ze dne 13. 7. 2020, který je ve spisovém materiálu založen. Odpůrce se řádně vypořádal se všem námitkami, které byly vzneseny, a tyto řádně zapracoval do napadeného opatření obecné povahy. V závěru odpůrce poukázal na to, že v obci Zumberk není zajištěna jediná parkovací plocha, která by byla v souladu s příslušnými normami. V replice navrhovatel setrval na návrhu.

Právní hodnocení krajského soudu

21. Krajský soud přezkoumal napadené opatření obecné povahy a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání opatření obecné povahy (§ 101b odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů; dále jen „s. ř. s.“). Při rozhodování byl soud vázán rozsahem a důvody návrhu (§ 101d odst. 1 s. ř. s.).
22. Krajský soud rozhodl ve věci bez jednání, neboť shledal, že jsou pro to splněny podmínky podle § 76 odst. 1 písm. a) a c) s. ř. s. (při splnění podmínek přiměřené aplikace tohoto ustanovení podle § 101b odst. 4 s. ř. s.).
23. Krajský soud se návrhem zabýval podle dílu 7 hlavy II. soudního řádu správního a dospěl k závěru, že návrh je důvodný

24. Nejprve se zdejší soud zabýval přípustností návrhu a splněním dalších podmínek řízení. Aktivně legitimovaným k podání návrhu na zrušení opatření obecné povahy je ve smyslu § 101a odst. 1 s. ř. s. ten, kdo tvrdí, že byl zkrácen na svých právech vydaným opatřením obecné povahy. Aktivní legitimace navrhovatele se tak zakládá pouhým tvrzením dotčení na jeho právech, která jsou opatřením obecné povahy dotčena. To, zda je navrhovatel skutečně na svých právech dotčen, závisí na skutkových okolnostech konkrétního případu (shodně usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 7. 2009 č. j. 1 Ao 1/2009 - 120, publ. pod č. 1910/2009 Sb. NSS), jde však již o otázku věcného posouzení důvodnosti návrhu.
25. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 21. 6. 2012 č. j. 1 Ao 7/2011 - 526, publ. pod č. 2698/2012 Sb. NSS: „*Aktivně legitimovaným k podání návrhu na zrušení opatření obecné povahy je ve smyslu § 101a odst. 1 s. ř. s. ten, kdo tvrdí, že byl zkrácen na svých právech vydaným opatřením obecné povahy. Aktivní legitimace navrhovatelů se tak zakládá pouhým tvrzením dotčení na jejich právech. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu k tomu v usnesení ze dne 21. 7. 2009 č. j. 1 Ao 1/2009 – 120 (publikováno pod č. 1910/2009 Sb. NSS), uvedl: „Navrhovatel tedy musí v první řadě tvrdit, že existují určitá jemu náležející subjektivní práva, která jsou opatřením obecné povahy dotčena. (...) Splnění podmínek aktivní procesní legitimace bude tedy dáno, bude-li stěžovatel logicky konsekventně a myslitelně tvrdit možnost dotčení jeho právní sféry příslušným opatřením obecné povahy. To, zda je dotčení podle povahy věci vůbec myslitelné, závisí na povaze a předmětu, obsahu a působu regulace prováděné konkrétním opatřením obecné povahy, napadeným návrhem na jeho zrušení.“*
26. Aktivní legitimace navrhovatele k podání návrhu vyplývá z jeho tvrzení ohledně porušení hmotně právních či procedurálních pravidel při vydávání opatření obecné povahy a zásahem do jeho právní sféry. Aktivní procesní legitimace navrhovatele je tudíž založena na základě jeho tvrzení o dotčení na jeho subjektivních právech opatřením obecné povahy.
27. Navrhovatel je v daném případě legitimován k podání návrhu na zrušení opatření obecné povahy, neboť na základě opatření obecné povahy by se prokazatelně změnila místní úprava provozu na pozemních komunikacích. V souvislosti s tím soud poukazuje na to, že navrhovatel je vlastníkem pozemku parc. č. 2583/1 v k. ú. Žumberk. Proto není pochyb o tom, že je dotčen na svých veřejných subjektivních právech, jestliže bylo napadeným opatřením obecné povahy zasaženo do jeho vlastnického práva.
28. Pasivně legitimovaným účastníkem řízení o zrušení opatření obecné povahy je ten, kdo napadené opatření obecné povahy vydal. Odpůrcem v této věci je proto Městský úřad Trhové Sviny.
29. Podle § 101b) odst. 1 s. ř. s. návrh lze podat do jednoho roku ode dne, kdy návrhem napadené opatření obecné povahy nabylo účinnosti. V daném případě opatření obecné povahy nabylo účinnosti dne 9. 12. 2020, přičemž návrh byl podán dne 22. 12. 2020, tedy v zákonné lhůtě jednoho roku, proto soud dospěl k závěru, že návrh byl podán včas, před uplynutím jednorozhodnutí lhůty.
30. Posouzením dopravní značky jako opatření obecné povahy se zabýval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 7. 1. 2009 č. j. 2 Ao 3/2008-100, ve kterém uvedl, že z judikatury a odborné literatury přesvědčivě plyne, že právě stanovení dopravního značení představuje typický příklad opatření obecné povahy v materiálním pojetí. Jestliže se totiž tato forma rozhodnutí vyznačuje konkrétností předmětu a obecností subjektů, jedná se z materiálního hlediska právě o opatření obecné povahy. Opatření obecné povahy jsou typicky zákazové a příkazové značky, značky upravující přednost.
31. V rozsudku č. j. 2Ao 3/2008-100 ze dne 7. 1. 2009 Nejvyšší správní soud poznamenal, že základní kontury podmínek pro přijetí daného opatření obecné povahy lze nalézt v § 77 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu, který vymezuje pravomoc, působnost a zákonnou podmínku pro přijetí tohoto rozhodnutí.

32. Z ustanovení § 77 odst. 1 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb. vyplývá, že místní přechodnou úpravu provozu na pozemních komunikacích a užití zařízení pro provoz informace stanoví na silnici II. a III. třídy a na místní komunikaci obecní úřad obce s rozšířenou působností po předchozím písemném vyjádření dotčeného orgánu, tedy příslušného orgánu policie. Z ustanovení § 78 odst. 2 uvedeného zákona platí, že dopravní značky světelné a akustické signály, dopravní zařízení a zařízení pro provozní informace se smějí užívat jen v takovém rozsahu a takovým způsobem jak to nezbytně vyžaduje bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích nebo jiný důležitý veřejný zájem. Z toho vyplývá, že smysl umístění dopravních značek nemůže být samoučelný, nýbrž že musí být racionální a opodstatněný z některých uvedených legitimních důvodů.
33. V dané věci byly tak splněny procesní podmínky řízení. Dále soud uvádí, že rozsah soudního přezkumu opatření obecné povahy v daném případě je dán ustanovením. § 101b) odst. 2 a § 101d) odst. 1 s. ř. s., z nichž vyplývá, že soud přezkouvává opatření obecné povahy pouze v rozsahu, který navrhovatel uplatnil v návrhu nebo ve lhůtě uvedené v § 101b) odst. 1 s. ř. s.
34. Krajský soud se nejprve zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti opatření obecné povahy. Soud považuje opatření obecné povahy za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, jestliže není zřejmé, zda byla naplněna zákonná kritéria. Případně nepřezkoumatelnost rozhodnutí by byla dána tehdy, kdyby z rozhodnutí nebylo zřejmé, které podklady byly vzaty v úvahu a z jakého důvodu. Má-li být rozhodnutí přezkoumatelné, musí z něj být zřejmé, jaký skutkový stav vzal správní orgán za rozhodný a jak uvážil o pro věc zásadních skutečnostech, respektive jakým způsobem postupoval při posuzování těchto skutečností. Stranou nelze ponechat ani okolnost, že odůvodnění opatření obecné povahy v podstatě předurčuje možný rozsah opravného prostředku vůči němu ze strany účastníků řízení.
35. Krajský soud shledal napadené opatření obecné povahy za nepřezkoumatelné, a to z důvodů níže uvedených.
36. Podle § 173 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), musí opatření obecné povahy obsahovat odůvodnění. Z § 68 odst. 3 správního řádu užitého přiměřeně podle § 174 odst. 1 správního řádu je zřejmé, že v odůvodnění opatření obecné povahy nesmí chybět základní obsahové náležitosti odůvodnění běžného správního rozhodnutí. Nejvyšší správní soud v souvislosti s odůvodněním opatření obecné povahy již vyslovil, že „z § 68 odst. 3 užitého přiměřeně dle § 174 odst. 1 správního řádu je však zřejmé, že v tomto odůvodnění nesmí zejména chybět esenciální obsahové náležitosti odůvodnění běžného správního rozhodnutí. I v odůvodnění opatření obecné povahy je nutno uvést důvody výroku, podklady pro jeho vydání a úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů“ (srov. rozsudek ze dne 16. 12. 2008, č. j. 1 Ao 3/2008 - 136, publ. pod č. 1795/2009 Sb. NSS).
37. V rozsudku ze dne 7. 1. 2009 č. j. 2 Ao 3/2008 -100 Nejvyšší správní soud uvedl: „V dalším se proto soud zaměřil na otázku souladu napadeného opatření obecné povahy s hmotným právem a se zásadou proporcionality. K tomu je třeba vycházet z § 78 odst. 2 zákona č. 361/2000 Sb., z něhož je tak zřejmé, že úmysl umístění dopravních značek nemůže být samoučelný či dokonce šikanózní, nýbrž že musí být racionální a opodstatněný některým z uvedených legitimních důvodů. Pokud takový důvod neexistuje, jedná se o dopravní značku umístěnou protizákonně. V nyní projednávaném případě je třeba uvést, že odpůrce ve vyjádření k podanému návrhu nenabídl a zejména argumentačně nevysvětlil z žádných citovaných zákonných důvodů, když pouze obecně uvedl, že umístěním značek došlo z důvodu zajištění bezpečnosti a plynulosti silničního provozu na návsí v obci Žumberk s tím, že navrženou úpravou dopravního provozu dojde k zavedení jednosměrného dopravního provozu. Tedy uvedl pouze obecně důvod umístění značek.
38. Soud dále konstatuje, že dle § 78 odst. 2 zákona o silničním provozu platí, že dopravní značky se smějí užívat jen v takovém rozsahu a takovým způsobem, jak to nezbytně vyžaduje bezpečnost

a plynulost provozu na pozemních komunikacích nebo jiný důležitý veřejný zájem. Jak vyplývá z uvedené právní úpravy i recentní judikatury správních soudů, umístění dopravních značek v rámci regulace provozu na pozemních komunikacích prostřednictvím opatření obecné povahy podléhá nárokům na dostatečné a přezkoumatelné odůvodnění podle § 173 odst. 1 ve spojení s § 68 odst. 3 správního řádu. Povinností správního orgánu vydávajícího opatření obecné povahy je tak dostatečně reagovat na vznesené námitky a vypořádat se s nimi v odůvodnění rozhodnutí o námitkách, které je dle § 172 odst. 2 správního řádu součástí opatření obecné povahy, toto odůvodnění musí být podloženo dostatečnými podklady ve správním spise. Shora uvedeným požadavkům napadená místní úprava provozu nedostála. Soud předně konstatuje, že odpůrce zcela rezignoval na svoji roli správního orgánu rozhodujícího o zavedení místní úpravy provozu v nezbytném rozsahu na základě jím opatřených podkladů, neboť jím opatřené podklady nejsou dostatečným podkladem pro rozhodnutí o potřebě a rozsahu místní úpravy provozu na pozemních komunikacích. Odpůrce při vydání napadeného opatření povahy se spokojil pouze se stanovisky Policie ČR, dotčeného orgánu, ze dne 8. 7. 2019 a ze dne 4. 11. 2019, která se ovšem nevyjadřovala ke konečné úpravě místního provozu navržené druhým návrhem opatření a následně přijaté opatření obecné povahy. Tudíž při vydání opatření obecné povahy nebyla místní úprava řádně s dotčeným orgánem Policií ČR projednána a nebylo tak odpůrcem pro vydání tzv. druhého opatření obecné povahy řádné stanovisko zajištěno. Takový důkaz ve správním spise chybí.

39. Navrhovatel namítá nepřezkoumatelnost opatření obecné povahy, a to s ohledem na jeho vnitřní rozporuplnost a nesrozumitelnost. Tato námitka je dle soudu opodstatněná. Výrokem napadeného opatření obecné povahy byly stanoveny podmínky pro provedení místní úpravy provozu na návsí obce Žumberk, a to umístěním svislého a vodorovného dopravního značení dle přiložené situace, které je ovšem nepřezkoumatelné, neboť výrok ohledně umístění značek není zdůvodněn, rovněž nejsou uvedeny podklady, na základě kterých bylo toto opatření vydáno, ani nejsou uvedeny úvahy, kterými se správní orgán při jeho vydávání řídil a dle jakých právních předpisů bylo rozhodováno. V odůvodnění je pouze uvedeno, co předcházelo vydání napadeného opatření a jaké námitky byly vzneseny, když zcela nadbytečně jsou zde uváděny i písemné námitky, které byly vzneseny v rámci tzv. prvního návrhu opatření obecné povahy, což je nadbytečné.
40. Vydání opatření obecné povahy je vázáno na splnění zákonných podmínek, proto musí být obsahem jeho odůvodnění, též posouzení, zda tyto podmínky byly splněny. Toto posouzení by pak mělo být o to pečlivější, je-li splnění těchto podmínek některou z oprávněných osob zpochybněno. Jak již bylo uvedeno podle § 173 odst. 1 správního řádu, musí být opatření obecné povahy obsahovat odůvodnění. Jeho specifický obsah je blíže určován řadou ustanovení (například z § 172 odst. 4 správního řádu plyne, že správní orgán se v odůvodnění opatření obecné povahy musí vypořádat s uplatněnými připomínkami, s nimiž se musí zabývat jako s podkladem pro jeho vydání. Dle § 172 odst. 5 správního řádu je součástí odůvodnění opatření obecné povahy dále rozhodnutí o námitkách, které navíc musí obsahovat vlastní odůvodnění. Z § 68 odst. 3 užitého přiměřeně dle § 176 odst. 1 správního řádu je však zřejmé, že v tomto v odůvodnění nesmí zejména chybět obsahové náležitosti odůvodnění běžného správního rozhodnutí. I v odůvodnění opatření obecné povahy, je tak nutno uvést důvody výroku, podklady pro jeho vydání a úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů. V souvislosti s tím, je nutno zdůraznit, že v případě faktické nepřezkoumatelnosti odůvodnění opatření obecné povahy není úkolem soudu, co by orgánu, jemuž přísluší pouze přezkum vydaného opatření obecné povahy, aby nahrazoval skutková zjištění a právní závěry, které měl učinit správní orgán, a zasahoval tak, do jeho působnosti.
41. V daném případě bylo důvodem umístění dopravních značek zajištění bezpečnosti a plynulosti silničního provozu na návsí v obci Žumberk s tím, že úpravou dopravního provozu dojde k zavedení jednosměrného dopravního provozu, ovšem z odůvodnění nevyplývá, jak tato

bezpečnost provozu byla zajištěna právě uvedenými dopravními značkami. Toto odůvodnění neobsahuje. Soud proto uzavřel, že přezkoumávané opatření obecné povahy se nezakládá na dostatečných důkazech, ze kterých by byl dostatečně zjištěn skutkový stav věci s ohledem na to, že odpůrce v odůvodnění uvádí stanovisko dotčeného orgánu Policie ČR ze dne 4. 11. 2019, které ovšem bylo vydáno k prvnímu návrhu opatření obecné povahy, jehož navrhovaná úprava místního provozu nebyla nakonec předmětným opatřením obecné povahy přijata.

42. Jak vyplývá ze stanoviska Policie ČR ze dne 8. 7. 2019, měl dopravní inspektorát připomínky k vyřešení úpravy dopravního značení v prostoru návsi obce Žumberk. Na základě opětovně podané žádosti Městského úřadu Trhové Sviny Policie ČR dne 4. 11. 2019 zaujala stanovisko k návrhu stanovení místní a přechodné úpravy provozu, uvedla, že současně předložená dokumentace částečně připomínky dopravního inspektorátu akceptuje. Dopravní inspektorát setrval na připomínce, že v případě, kdy se jedná o prostor točny, respektive zastávky pro autobus, mělo by se jednat o místo ležící mimo komunikaci, než o místní komunikaci, včetně odpovídajících stavebních úprav. V případě autobusové zastávky by měl být její prostor dán do souladu s požadavky ČSN, na tomto požadavku dopravní inspektorát setrval. S touto připomínkou se však odpůrce nevypořádal, přičemž z odůvodnění nevyplývá, že by se dotčený orgán vyjádřil k navržené úpravě dle druhého návrhu opatření obecné povahy, neboť ve správním spise není protokol z druhého jednání, ze kterého by bylo patrné, že dotčený orgán konečnou úpravu projednal a vydal souhlasné stanovisko.
43. Rovněž důvodná je námitka navrhovatele, že odpůrce nesprávně vedl řízení o vydání opatření obecné povahy jako řízení o žádosti dle § 44 správního řádu, což potvrzuje i ve svém vyjádření k návrhu. Tato skutečnost vyplývá i z poučení ve výzvě k doplnění učiněné odpůrcem, ve kterém odpůrce spojil nedoložení podkladů navrhovatel s procesním důsledkem zastavení řízení.
44. Právním nástrojem omezení obecného užívání pozemních komunikací je stanovení dopravního značení – místní úprava provozu na pozemních komunikacích dle § 77 zákona o silničním provozu. Stanovení místní úpravy provozu na pozemní komunikaci má formu opatření obecné povahy, k jehož přijetí slouží § 171 až § 174 části 6 správního řádu a správní orgán postupuje z moci úřední, když žadatel přesněji podatel podnětu nemá právní nárok na realizaci svého návrhu. Nejedná se tedy o řízení o žádosti podatele podle části druhé správního řádu. Správní orgán tedy pochybil, jestliže považoval podání žalobce za žádost, s níž je spojeno zahájení správního řízení.
45. V daném případě je nutno podání navrhovatele hodnotit pouze jako podnět k vydání opatření obecné povahy, neboť vydání opatření obecné povahy, které stanoví místní úpravu provozu dle zákona o silničním provozu, je řízením zahájeným pouze ex officio.
46. Navrhovatel namítal, že se odpůrce dostatečně nevypořádal s jeho námitkami, které uplatnil v rámci projednání OOP. Tato námitka je rovněž dle soudu důvodná.
47. Z právní věty VII rozsudku NSS ze dne 24. 11. 2010 č. j. 1 Ao 5/2010-169 se podává, že „na odůvodnění rozhodnutí o námitkách je třeba klást stejné požadavky, jako v případě typických správních rozhodnutí (§ 68 odst. 3 správního řádu). Musí z něho být seznatelné, z jakého důvodu považuje obec námitky uplatněné oprávněnou osobou za liché, mylné nebo vyvrácené nebo proč považuje skutečnosti předestírané oprávněnou osobu za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy za vyvrácené.
48. Odpůrce v odůvodnění OOP citoval na straně 4 námitky, které byly navrhovatelem vzneseny pod bodem 1 až 4, když tyto námitky byly následně na straně 5 zamítnuty. V odůvodnění rozhodnutí k námitkám navrhovatele v bodě III uvedl, že na základě připomínek dopravního inspektorátu Policie ČR ze dne 4. 11. 2019 byly výše uvedené svislé dopravní značky dle námitky 1 až 3 shledány nadbytečnými z hlediska bezpečnosti a plynulosti silničního provozu a nevhodnými, s ohledem na starobylý a historicky ceněný ráz obce a následně pak se vyjadřuje,

jak byla využíván prostor před Penzionem Marie s tím, že navrhovatel neprovozuje žádná stavebně upravená parkovací stání na pozemcích k tomu určených, když námitka IV proti doplnění vodorovným značením zastávky V11a, neosazení dopravní značky, zákaz zastavení B28 do prostoru místní komunikace před vstupem do kostela byla odůvodněna tak, že doplněním tohoto dopravního značení bude prostor zastávky dán do souladu s vyhl. č. 398/2009 Sb., aniž je konkretizováno ustanovení této vyhlášky a ČSN, a že proto nebude nutné v prostoru zastávky osazovat další svislé dopravní značení. Z uvedeného je zřejmo, že tato námitka nebyla odpůrcem řádně vypořádána, nebylo řádně zdůvodněno proč a na základě čeho bylo toto vodorovné značení doplněno. Dle soudu takovéto vypořádání námitek navrhovatele ze strany odpůrce nelze než označit za nedostatečné. Soud zdůrazňuje, že odpůrce byl při vypořádávání námitek povinen reagovat na tvrzení navrhovatele, která byla způsobila zpochybnit splnění podmínek pro vydání opatření obecné povahy. Především bylo jeho povinností zajistit souhlasné stanovisko ze strany dotčeného orgánu, a to Policie ČR k tomuto vydání opatření obecné povahy, což ze strany odpůrce nebylo učiněno. Bylo povinností odpůrce si opatřit podklady v takovém rozsahu, aby se mohl vypořádat s námitkami odpůrce, což však neučinil. Námitky navrhovatele bez relevantního odůvodnění zamítl a vycházel ze stanoviska, které již nebylo s ohledem na přijetí opatření obecné povahy již aktuální. Toto vyjádření Policie ČR ze dne 4. 11. 2019 bylo podkladem nedostatečným, jak je vysvětleno shora. Proto je vypořádání námitek odkazem na toto stanovisko Policie ČR ze dne 4. 11. 2019 zcela nepatřičné. Správný je proto názor navrhovatele, že odpůrce nepostupoval dle zásady zakotvené v § 2 odst. 4 správního řádu, dle které správní orgán dbá na to, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu.

49. Soud poznamenává, že rozhodnutí o námitkách je individuálním správním aktem – rozhodnutím, věcně oddělitelným od samotného opatření obecné povahy (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 10. 2010 sp. zn. 2 Ao 5/2010), proto musel soud zhodnotit, zda vady rozhodnutí o námitkách jsou natolik závažnými vadami k procesu přijímání místní úpravy provozu, že mohly mít za následek nezákonnost opatření obecné povahy ve smyslu ustanovení § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s. Soud vzhledem k tomu, že námitky nejsou řádně odůvodněny konstatoval, že se jedná o natolik zásadní vadu řízení dle § 76 odst. 1 písm. c) ve spojení s § 101b odst. 4 s.ř.s, že je nutno napadenou místní úpravu provozu zrušit, a to podle § 76 odst. 1 s.ř.s. bez jednání, ačkoliv navrhovatel nařízení jednání požadoval.
50. Soud opětovně poukazuje na to, že přijaté opatření obecné povahy se zcela míjí s tvrzeným účelem opatření, že na základě tohoto opatření dojde k bezpečnosti a plynulosti provozu, neboť na základě shora uvedených skutečností takový závěr učinit nelze. Uvedené pochybení odpůrce tak zakládá další důvod nepřezkoumatelnosti opatření obecné povahy pro nedostatek důvodů podle § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s.
51. Navrhovatel namítá procesní pochybení v souvislosti s ústními jednáními ve věci, kdy zejména namítá, že konání ústního jednání bylo oznámeno prostřednictvím veřejné vyhlášky, ovšem v oznámení o konání prvního ústního jednání nebyly řádně označeny všechny osoby, které by mohly být opatřením obecné povahy dotčeny a dále je navrhovatelem namítáno, že oznámení druhého ústního jednání bylo oznámeno pouze navrhovateli, kterému toto oznámení bylo doručeno do datové schránky a nebylo doručováno prostřednictvím veřejné vyhlášky. Soud uvádí, že tato námitka není důvodná, neboť navrhovatel může být úspěšný pouze s takovou námitkou, která souvisí s tvrzeným dotčením na veřejných subjektivních právech navrhovatele nikoliv na právech třetích osob, proto se soud uvedenou námitkou vznesenou ze strany navrhovatele nezabýval. Soud na okraj poznamenává, že v případě, že je konání jednání oznámeno veřejnou vyhláškou, která je řádně zveřejněna, nejsou další dotčené osoby zbaveny možnosti se účastnit jednání.
52. Soud poznamenává, že soudní přezkum opatření obecné povahy nepředstavuje další stupeň veřejného projednání opatření obecné povahy. Soudní přezkum se již koncentruje pouze na včas uplatněné návrhové body, kterými navrhovatel vymezuje rozsah otázek, kterými se má krajský

soud zabývat, a to pouze a jen v souvislosti s tvrzeným dotčením na veřejných subjektivních právech navrhovatele.

53. K námitce ohledně stanovisek dotčených orgánů soud uvádí, že tato námitka je rovněž důvodná, neboť jak vyplývá z obsahu spisu ze strany dotčeného orgánu Policie ČR, byla vydána dvě stanoviska, a to dne 8. 7. 2019 a dne 4. 11. 2019, nicméně ani jedno z těchto stanovisek nevyjadřuje se ke konečné úpravě provozu navržené druhým návrhem opatření obecné povahy a následně i napadeným opatřením obecné povahy, jak bylo přijato. Ve stanovisku ze dne 8. 7. 2019 se Policie ČR vyjadřovala k úpravě provozu, jak byla navržena ze strany navrhovatele a ve stanovisku ze dne 4. 11. 2019 se Policie ČR vyjadřovala k úpravě místního provozu navrhované prvním návrhem opatření obecné povahy, který však upravuje místní provoz zcela odlišně od druhého návrhu opatření obecné povahy. Proto je zcela důvodná výhrada navrhovatele, že úprava místního provozu stanovená opatřením obecné povahy nebyla dotčeným orgánem, Policí ČR, řádně projednána. V případě, že projednána byla, jak je tvrzeno odpůrcem, tak ze správního spisu tato skutečnost nevyplývá, žádný takový listinný důkaz správní spis neobsahuje.
54. Při úvaze o možnosti změnit místní úpravu na pozemních komunikacích je zapotřebí posoudit nezbytnost dopravního značení v lokalitě z hlediska bezpečnosti a plynulosti provozu, což předpokládá zjistit důvody pro změnu místní úpravy provozu, vyhodnotit a odůvodnit bezpečnost a plynulost silničního provozu a posoudit nezbytnost místní úpravy provozu, tj. zvážit, zda stejného cíle nelze dosáhnout regulací provozu vycházející z obecné právní úpravy a její důslednější kontrolou. Prvořadým úkolem a povinností silničního správního úřadu je však vyhodnotit konkrétní dopravní situaci na základě vyjádření Policie ČR z hlediska bezpečnosti a plynulosti provozu, což v daném případě správní orgán neučinil.
55. Soud se rovněž zaměřil na otázku souladu napadeného opatření obecné povahy s hmotným právem a se zásadou proporcionality, když toto bylo i ze strany navrhovatele namítáno. K tomu je třeba vycházet z § 78 odst. 2 zákona č. 361/2000 Sb., podle něhož platí, že dopravní značky světelné a akustické signály, dopravní značení a zařízení pro provozní informace se smějí užívat jen v takovém rozsahu a takovým způsobem, jak to nezbytně vyžaduje bezpečnost plynulost provozu na pozemních komunikacích nebo jiný důležitý veřejný zájem. Z toho vyplývá, že smysl umístění dopravních značek nemůže být samoučelný či dokonce šikanózní, nýbrž musí být racionální a mít opodstatnění z některých uvedených legitimních důvodů. V daném případě odpůrce argumentačně nevysvětlil žádný z citovaných zákonných důvodů, pouze obecně uvedl, že k umístění značky došlo z důvodu bezpečnosti a plynulosti silničního provozu. Ani z obsahu spisu nevyplývá důvod proč k umístění značek tak, jak jsou uvedeny v opatření obecné povahy došlo, jestliže pro vydání opatření nebylo zajištěno řádné stanovisko od Policie ČR, ve kterém by policie vyslovila souhlas se stanovením místní úpravy provozu tak, jak je uvedeno v opatření obecné povahy.

Závěry a náklady řízení

56. Vzhledem k tomu, že se odpůrce dopustil vady řízení spočívající v nepřezkoumatelnosti v odůvodnění opatření obecné povahy pro nedostatek důvodů a taktéž vady spočívající v tom, že nedostatečně zjistil skutkový stav, který vyžaduje zásadní doplnění, zrušil krajský soud opatření obecné povahy - veřejnou vyhlášku ze dne 19. 11. 2020 ohledně stanovení místní úpravy provozu na návsi obce Žumberk na komunikaci na pozemku parc. č. 2583/1 v k. ú. Žumberk, a to umístěním svislého a vodorovného dopravního značení, jak bylo uvedeno v přiložené situaci, a to bez jednání podle § 101d odst. 2 s.ř.s., neboť opatření obecné povahy nebylo vydáno zákonem stanoveným způsobem, a to ve spojení s § 76 odst. 1 písm. a) a c) s.ř.s., který se přiměřeně užije podle § 101b odst. 4 s.ř.s. Podle § 101d odst. 2 s.ř.s. určí krajský soud v rozsudku den, ke kterému se opatření obecné povahy zrušuje. Krajský soud určil, že se opatření obecné povahy zrušuje ke dni právní moci tohoto rozsudku.

57. O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 1 věty první s.ř.s. Odpůrce neměl v řízení úspěch, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Náklady řízení procesně úspěšného navrhovatele jsou představovány odměnou advokáta a zaplaceným soudním poplatkem. Odměna advokáta spočívá v odměně za 2 úkony právní služby, a to převzetí a příprava zastoupení, návrh na zrušení opatření obecné povahy celkem v částce 6 200 Kč (2 x 3 100 Kč), [(§ 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a), d)] vyhlášky č. 177/1996 Sb. advokátního tarifu ve znění pozdějších předpisů a v náhradě hotových výdajů za 2 úkony právní služby v částce 2 x 300 Kč, celkem 600 Kč (§ 13 odst. 4 téže vyhlášky; celkem tedy náklady řízení představují částku 6 800 Kč. Vzhledem k tomu, že advokát je plátcem daně z přidané hodnoty zvyšuje se jeho nárok o částku odpovídající DPH, kterou je povinen z odměny za zastupování odvést dle zákona o dani z přidané hodnoty. Částka DPH činí 1 428 Kč. Celkem tedy náhrada nákladů řízení představuje částku 8 228 Kč, ke které je nutno připočítat částku zaplaceného soudního poplatku ve výši 5 000 Kč. Celkem tedy jde o částku 13 228 Kč, kterou je odpůrce povinen uhradit navrhovateli, a to k rukám jeho zástupce ve lhůtě, jak bylo vymezeno ve výroku II. tohoto rozsudku.
58. Navrhovatel vznesl námitku podjatosti vůči předsedkyni senátu, Mgr. Heleně Nutilové, zaujal názor, že danou věc nemůže rozhodnout z důvodu vztahu k tajemníkovi odpůrce Ing. Františku Kolářovi. Dne 2. 3. 2021 vzal navrhovatel námitku podjatosti zpět. Předsedkyně senátu Mgr. Helena Nutilová se necítí být podjatá, neboť Ing. Františka Koláře nezná, nemá k němu žádný vztah.
59. Soud má za to, že námitka podjatosti, která byla navrhovatelem následně vzata zpět, není důvodná, byla uplatněna v řízení, v němž je soud povinen rozhodnout ve lhůtách počítaných na dny (v daném případě 90 dnů), přičemž proti rozhodnutí krajského soudu je přípustná kasační stížnost, proto není dán důvod pro postup dle § 8 odst. 5 věty poslední s. ř. s.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

České Budějovice 16. dubna 2021

Mgr. Helena Nutilová v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. K.